

Ομιλία του Μάκη Παπαδόπουλου, μέλους του ΠΓ της ΚΕ του ΚΚΕ, στο συνέδριο της ΕΜΔΥΔΑΣ

Να ευχηθούμε καλή επιτυχία στις εργασίες του Συνεδρίου σας και να ευχαριστήσουμε για την πρόσκληση.

Δε θα σπαταλήσουμε το χρόνο αυτού του σύντομου χαιρετισμού για να επαναλάβουμε ακόμα μια φορά πόσο δίκαια είναι τα αιτήματά σας. Σαν Κόμμα τα έχουμε προβάλλει με επιμονή στη Βουλή και οι δυνάμεις μας βρίσκονται σταθερά στην πρώτη γραμμή της αγωνιστικής διεκδίκησης.

Το ζήτημα που πρέπει να μας απασχολήσει είναι **πώς αυτός ο αγώνας θα διασφαλίσει συνέχεια, διάρκεια, κλιμάκωση και νικηφόρα προοπτική**. Πώς θα εξουδετερώσουμε την προσπάθεια του συστήματος να παρουσιάσει τον αγώνα ως μια συντεχνιακή διεκδίκηση η οποία δεν αξίζει τη λαϊκή υποστήριξη. Ιδιαίτερα τώρα που τα συστημικά μέσα προαναγγέλλουν τα νέα εγκλήματα που ετοιμάζονται σε βάρος των συναδέλφων μηχανικών του δημοσίου. Μόλις την περασμένη Κυριακή ένας εκδότης αναρωτήθηκε γιατί δεν προχωρά πιο αποφασιστικά η κυβέρνηση στην αξιολόγηση των δημοσίων υπαλλήλων και ταυτόχρονα υπέδειξε το επόμενο βήμα, την κατάργηση της μονιμότητας στο δημόσιο.

Γι' αυτό έχει καθοριστική σημασία **να προσδιορίσουμε με σαφήνεια τον πραγματικό αντίπαλό μας, τον πραγματικό ένοχο** για την ιδιωτικοποίηση κρίσιμων κρατικών λειτουργιών, για την υποστελέχωση και την υποβάθμιση των ΥΔΟΜ, για τη μείωση των πραγματικών μισθών, για την υποβάθμιση των πτυχίων, για όλα τα προβλήματά μας.

Η πείρα που έχει συσσωρευθεί απ' την πολιτική **όλων των κυβερνήσεων** είναι αρκετή για να αντιληφθούμε ότι ο πραγματικός αντίπαλος δεν περιορίζεται αποκλειστικά στην κυβέρνηση Μητσοτάκη. Είναι αρκετή για να απαντήσουμε **ποιοι κερδίζουν και ποιοι χάνουν** όλα αυτά τα χρόνια, **ποιους στόχους και ποιες κατευθύνσεις** προωθεί η αλυσίδα των μέτρων που μας οδήγησε στη σημερινή απαράδεκτη κατάσταση.

Διότι «κρατάει χρόνια αυτή η κολόνα». Η σφαγή των πραγματικών μισθών δεν έγινε σε μια μέρα. Απ' τα κομμένα δώρα των Χριστουγέννων και του Πάσχα, απ' την κυβέρνηση του 3^{ου} μνημονίου του ΣΥΡΙΖΑ, φτάσαμε στα ατομικά μισθολόγια της κυβέρνησης της ΝΔ.

Η μισθολογική αναγνώριση του πρόσθετου κλιμακίου των πενταετών σπουδών καταργήθηκε στην ουσία από την κυβέρνηση ΠΑΣΟΚ ήδη από το 2011. Το θέμα της αποζημίωσης των μετακινήσεων εκτός έδρας όπως και το θέμα των ποινικών και αστικών ευθυνών που επωμίζεται ο μηχανικός του δημοσίου, τα επαναλαμβάνουμε από συνέδριο σε συνέδριο.

Η εκχώρηση αρμοδιοτήτων των Τεχνικών υπηρεσιών σε «Αναπτυξιακούς Οργανισμούς» και ιδιώτες, δεν ξεκίνησε χτες, αλλά πολλά χρόνια πριν. Σκεφτείτε πόσα χρόνια πέρασαν από τη μεταφορά των υπηρεσιών δόμησης στους Δήμους με τον Καλλικράτη, για να φτάσει η πλειοψηφία των μεσαίων δήμων να μη διαθέτει ούτε τυπικά υπηρεσία δόμησης. Για να φτάσουμε πάνω απ' το 60% των μηχανικών του δημοσίου να είναι άνω των 51 ετών και να χάνεται η τεχνογνωσία.

Όλες οι κυβερνήσεις εφάρμοσαν από από το 2012 το Νέο Οικοδομικό Κανονισμό που μεγιστοποιεί την εκμετάλλευση της γης και αυξάνει τους συντελεστές δόμησης με γνώμονα το κέρδος του κατασκευαστικού κεφαλαίου.

Όλες είναι συνένοχες διαχρονικά για την έκδοση πολεοδομικών αδειών χωρίς ουσιαστικό έλεγχο, χωρίς πρόβλεψη αναγκαίων υποδομών, επαρκών κοινόχρηστων χώρων, του πλάτους των δρόμων, της εξασφάλισης επαρκούς ηλαισμού, της προστασίας του ιστορικού τοπίου και του φυσικού περιβάλλοντος.

Όλες είναι συνυπεύθυνες για την απουσία συνολικού πολεοδομικού σχεδιασμού και για τα χαράτσια στη λαϊκή οικογένεια για τα διάφορα πιστοποιητικά της ταυτότητας κτιρίου.

Και τώρα προσπαθούν να μας εγκλωβίσουν στην κάλπικη διαμάχη μεταξύ της ηγεσίας του ΤΕΕ που στηρίζει τα συμφέροντα των ομίλων και έχει μετατρέψει το Επιμελητήριο σε ένα μικρό Υπουργείο υλοποίησης προγραμμάτων και κάποιων δημάρχων που αφήνουν στο απυρόβλητο τον ΝΟΚ και αποδέχονται ως «τοπόσημα» τους ουρανοξύστες και τις βίλες του τουρισμού πολυτελείας και ζητούν να ανασταλεί η οικοδομική δραστηριότητα.

Όλα τα κόμματα του συστήματος, η ΝΔ, το ΠΑΣΟΚ και οι απόγονοι του τεμαχισμένου ΣΥΡΙΖΑ, προώθησαν και προωθούν την πολιτική που θυσιάζει τις ζωές μας για τα κέρδη του κεφαλαίου και τις κατευθύνσεις της ΕΕ.

Όλοι συμφωνούν στην πολιτική που θυσιάζει το εισόδημα του εργαζόμενου για να διασφαλιστούν τα «ματωμένα πλεονάσματα» και οι μεταμνημονιακές δεσμεύσεις. Όλοι μαζί προωθούν το δόγμα «ότι θέλει ο επενδυτής».

Όλοι μαζί επέβαλαν την εκχώρηση σε ιδιώτες της επίβλεψης και του ελέγχου των έργων, τους μετακλητούς υπαλλήλους, τις συμβάσεις προσωρινής απασχόλησης στο δημόσιο.

Όλοι τους είναι συνένοχοι για το σημερινό κράτος που δηλώνει ότι δεν αντέχει δημοσιονομικά, δεν μπορεί να καλύψει τις ανάγκες μας στην υγεία και στη μόρφωση, δεν μπορεί να μας προστατεύσει απ' την ακρίβεια, απ' τις φυσικές καταστροφές, αλλά μπορεί να διασφαλίσει φοροαπαλλαγές στους εφοπλιστές, στους τραπεζίτες και στους στρατηγικούς επενδυτές.

Όλοι μαζί προώθησαν τις κατευθύνσεις της ΕΕ που απαξιώνουν τα πτυχία των πενταετών σπουδών στα Πολυτεχνεία της χώρας, καθώς και την πράσινη μετάβαση που μεταφράζεται σε υπέρογκα κέρδη των ομίλων και ενεργειακή φτώχεια για εμάς.

Συμφωνούν λοιπόν σε όλα τα σημαντικά

Συμφωνούν ακόμα και στο να αναλάβει η χώρα το ρόλο του σημαιοφόρου του ΝΑΤΟ, το οποίο ο Κασελάκης χαρακτήρισε ιερή συμμαχία. Συμφωνούν δηλαδή να γίνουμε «κρέας για τα κανόνια», την ώρα που η φωτιά του πολέμου απλώνεται γρήγορα, απ' την Ουκρανία ως τη Μέση ανατολή και η ΕΕ απογειώνει τις στρατιωτικές της δαπάνες, με την αστεία δικαιολογία ότι το κάνει για να αποτρέψει τον πόλεμο.

Και όσο περισσότερο συμφωνούν, τόσο σηκώνουν τους τόνους της κάλπικης διαμάχης για το ποιος διέπραξε τα μεγαλύτερα εγκλήματα σε βάρος μας.

Επομένως είναι προφανές με ποιους πρέπει να βαδίσουμε μαζί, ενάντια σε ποιους.

Ο πραγματικός μας αντίπαλος είναι οι μονοπωλιακοί όμιλοι, το κράτος του κεφαλαίου, η ΕΕ, το ΝΑΤΟ και τα κόμματα που υπηρετούν τις κατευθύνσεις τους.

Και αυτός ο αντίπαλος είναι πολύ γρήγορος όταν θέλει να βγάλει την απεργία μας «παράνομη και καταχρηστική» και ταυτόχρονα πιο αργός και από χελώνα όταν πρόκειται να τοποθετήσει τους επιτυχόντες στους διαγωνισμούς για να καλύψει τα μεγάλα κενά των μόνιμων θέσεων.

Είναι προφανές, επίσης, ότι **κανένας μεμονωμένος κλάδος και καμιά ειδικότητα του ιδιωτικού ή του δημόσιου τομέα δεν μπορεί μόνη της** να αναμετρηθεί αποτελεσματικά και νικηφόρα με αυτόν τον πραγματικό αντίπαλο.

Γι' αυτό οι δυνάμεις του ΚΚΕ δίνουμε τον καλύτερο εαυτό μας για να οργανωθεί η μεγάλη λαϊκή αντεπίθεση, για να κλιμακωθεί ο αγώνας που σηματοδότησαν οι πρόσφατοι αγώνες των αγροτών ενάντια στην ΚΑΠ, οι αγώνες των φοιτητών, οι μεγάλες απεργίες, η χθεσινή και η προηγούμενη στις 28 Φλεβάρη, για να πέτυχει η φετινή απεργία της πρωτομαγιάς. **Αυτή είναι η πραγματική αντιπολίτευση.**

Μόνο στο δρόμο του αγώνα αλλάζουν πραγματικά οι συσχετισμοί.

Σε τελευταία ανάλυση φίλες και φίλοι, το **πραγματικό δίλημμα** είναι αν θα σκύψουμε το κεφάλι και θα συνεχίσουμε στο σημερινό δρόμο που μας οδηγεί απ' το κακό στο χειρότερο, ή αν θα στείλουμε μήνυμα καταδίκης όλων των ενόχων και οργάνωσης της αντεπίθεσης. Αν θα ανοίξουμε το δρόμο της ανατροπής.

Σε αυτό το δίλημμα οφείλουμε όλοι να απαντάμε καθημερινά και πρέπει να απαντήσουμε και στην κάλπη των ευρωεκλογών.

Με αυτές τις σκέψεις, ευχόμαστε για το συνέδριο να πάρει τις κατάλληλες αγωνιστικές αποφάσεις και να σταθεί στο ύψος των περιστάσεων.